

Publicerad 2006-12-03 22:23 av Johan Salberg

Hmmm.jaaaa.svårt.

Vinterkonfrontation

Jag sitter på mitt rum och tänker att jag vill ut

Ut från min självbegränsande bubbla

Bort från tvångstankarna som bara uppfyller allt det som jag redan visste

Att långsamt försvinna från alla krav som bara genererar all den prestationsångest som gör mitt enkla liv så svårt

Jag frågar dig om du vill följa med mig ut

Du svarar att det är alldeles för kallt och att du inte vill förfrysas din själ

Och även fast jag gråter, bönar och ber dig så vägrar du att överhuvudtaget lyssna och står istället bara kvar

Tusen gånger kallare än vad du hade blivit om du följt med mig ut

En annan gång, säger du

Jag frågar förkräckt om du inte skulle kunna strunta i dina principer

Om vi inte skulle kunna ta en annan gång en annan gång

Men allt du ger mig är en kylig blick av avsky

För sanningen är att du inte tål vintern, kylan och snön

Den desimerar dig till noll

Den river sönder och förvandlar dig till ett stillastående andesväsen utan mening

Men du är för blyg för att säga det till mig så därför väljer du istället att långsamt göra slut på mitt lidande

Du låter orden från din mun spruta ut som vassa knivar som flyger genom luften för att sedan långsamt borra sig in i mitt hjärta, mina lungor och mitt kött och du ger dig inte förens jag ligger död ner på golvet utan en tillstymmelse till liv

Du ser ner på mig

Jag ser inte tillbaka, för jag är död och förtärd och har börjat lukta

Du lägger dig ner jämte min sargade kropp och skriker och gråter att allt bara var ett skämt

Du skriker att jag har varit som en bror för dig fast att du vet att allt är lögn

Jag är inte någons bror, men jag är lik

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Salberg med Poeter.se id #7593 innehar upphovsrätten